

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14619

гр. София, 03.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в закрито заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20231110169675 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба на Г. А. П. срещу „фирма“ ЕООД, с която е предявен по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск за установяване дължимостта на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 41487/2023г. на СРС, 41 състав, а именно: сумата 1123,39 лева (хиляда сто двадесет и три лева и 39 стотинки), представляваща обезщетение за имуществени вреди, възникнали за ищеца в резултат от некачествено извършен от ответника ремонт на МПС „***“, с рег. № ***, съгласно сервисна поръчка от 11.05.2021 г., ведно със законна лихва за период от 24.07.2023 г. до изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че възложил на ответника да извърши смяна на комплект съединител и носачи за горепосочения автомобил, като бил посъветван от ответното дружество да се извърши и смяна на диск маховик /демпферен маховик/, за което била направена сервисна поръчка от 11.05.2021 г. На 13.05.2021 г., работата била извършена, като при получаване на автомобила, ищецът заплатил сума в размер на 1033 лева с ДДС. Ремонтът включвал подмяна на диск маховик, смяна на комплект съединител, смяна на предни носачи и реглаж на преден мост. След извършване на ремонтните дейности при управление на автомобила се усещали неуточнени вибрации и тресене по цялото купе, с оглед на което в периода от 13.05.2021 г. до 20.08.2021 г., ищецът неколккратно посещавал сервиса на ответника, но проблем така и не бил установен. На 19.10.2021 г., ищецът отново се обърнал към ответника за установяване причината за вибрациите, бил извършен повторен оглед, при който била предложена смяна на тампоните на двигателя и на скоростната кутия, тъй като според служители на ответника проблемът не би могъл да е причинен вследствие новомонтираните авточасти. Ищецът се съгласил, като на 20.10.2021 г., приел автомобила си след ремонт, за който заплатил на ответника сума в размер на 407 лева с ДДС. Проблемът с вибрациите обаче продължавал да е налице и след този ремонт, поради което бил извършен последващ преглед на автомобила от сервис на „фирма“ ООД, където била дадена препоръка да се извърши проверка на подменения от ответното дружество маховик. На 08.11.2021 г., ищецът отново се обърнал към ответника за установяване на проблема с вибрациите и тресенето на автомобила, като запознал служителите с препоръките на „фирма“ ООД. На същата дата, след поредно разглобяване на

автомобила и повторна констатация, че причина за вибрациите и тресенето не са извършените до момента от ответника дейности, към ищеца било отправено предложение за смяна на семеринг на скоростната кутия. На 09.11.2021 г. ищецът отново приел автомобила си след ремонт, за който заплатил сума в размер на 207,60 лева. Въпреки извършването и на този ремонт, проблемът освен че не бил отстранен, се задълбочил, като в периода 09.11.2021 г. – 19.04.2022 г., тресенето по цялото купе (отвън и отвътре) се увеличило многократно и започнала да се наблюдава влошаване на работата на съединителя, като в посочения период ищецът редовно посещавал сервиза с цел установяване на проблема с тресенето и вибрациите, но служителите не се ангажирали със становище, а единствено посъветвали ищеца да продаде автомобила. На 19.04.2022 г., ищецът поискал извършване на диагностика от сервиз „фирма“ ООД, като след демонтиране на скоростната кутия било установено, че е налице голям луфт в съединителя и маховика на колата. Необходима била поредна подмяна на комплект съединител, маховик и лагер-помпа, като служителите на „фирма“ ООД били категорични, че причината се състояла в некачествен ремонт, извършен от ответника, което обстоятелство било отразено в свидетелство за преглед от 19.04.2022 г. Ищецът сочи, че след последния ремонт /извършен в сервиз на „фирма“ ООД/, проблемът с вибрациите и тракането бил отстранен. Посочва, че стойността на този ремонт /за смяна на комплект съединител и лагер помпа, както и за поставяне на оригиналния маховик на автомобила, ведно с всички съпътстващи дейности/ възлязъл на сумата от 1 123,39 лева с ДДС. Ищецът твърди, че е заплатил на ответното дружество сума в общ размер на 1647,60 лева за некачествено извършени дейности, част от които били ненужни. Тъй като проблемът не бил отстранен, ищецът извършил разходи в размер на 1 123,39 лева за реалното му отстраняване. Претендират се разноските в заповедното и в исковото производство.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок, с който оспорва иска. Не отрича, че между страните е бил сключен договор, по силата на който ищецът е възложил на ответника извършването на ремонтни дейности по сервизни поръчки от 11.05.2021 г., от 19.10.2021 г. и от 08.11.2021 г., като твърди, че дейностите били извършени точно, качествено и в срок, в съответствие с възложеното от ищеца, който приел работата без забележки. Ответникът сочи, че спорът между страните е възникнал, когато „фирма“ ЕООД установило липса на плащания за извършените дейности, а ищецът отказал да плати същите, както следва – по сервизна поръчка от 08.11.2021 г. – 207,60 лева; по сервизна поръчка от 11.05.2021 г. – 1033 лева и по сервизна поръчка от 19.10.2021 г. – 407 лева. Оспорва ищецът да е ползвал услуги на друг сервиз, както и да е плащал за извършването на такива. Моли за отхвърляне на иска, а в условията на евентуалност **въвежда възражение за прихващане с вземанията на ответника за извършените ремонтни дейности в посочените по-горе размери.** Оспорва част от приложените към исковата молба доказателства, прави искания по чл. 183 ГПК, като твърди, че част от документите не съществуват в оригинал.

Съдът, като съобрази доводите на страните и материалите по делото, намира следното:

Предявен е за разглеждане по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК установителен иск с правно основание чл. 265, ал. 1, т. 2 ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, разпределението на **доказателствената тежест** е както следва:

Ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване

възникване на правоотношение между страните по договор за изработка с твърдяното в исковата молба съдържание, т. е., че има качеството на възложител, ответникът – на изпълнител; че е изправна страна по същия, че са налице твърдените недостатъци и че е направил възражения пред ответника за качеството и начина на изпълнение на ремонтните дейности; заплащането на уговореното възнаграждение, стойността на необходимите средства за отстраняване на твърдените недостатъци, както и заплащането им.

Ответникът следва да докаже фактите, от които произтичат възраженията му – че е изпълнил точно и качествено.

Следва да се приеме за разглеждане въведеното от ответника възражение за прихващане с правно основание чл. 79, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД.

По възражението за прихващане ответникът следва да докаже наличието на сключен договор за изработка с предмет извършване на ремонтни дейности по процесния автомобил, точно изпълнение на работа в количествено и качествено отношение, приемането на работата от възложителя. В тежест на ищеца е да докаже плащане на договореното възнаграждение, **за което ищецът НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.**

Страните следва да бъдат приканени към доброволно уреждане на спора.

По делото следва да се приложи ч.гр.д. № 41487/2023 г., по описа на СРС, 41 състав.

Исканията на ответника за задължаване на ищеца да представи оригиналите на приложенияте към исковата молба доказателства е основателно, доколкото същите са обосновани с твърдения, че оригинали на процесните документи не съществуват.

Съгласно трайната практика на ВКС по приложението на чл. 183 ГПК при поискване от участваща в процеса страна, другата страна, с оглед разпоредбата на чл. 183 ГПК, е длъжна да представи оригинала на документа или официално заверен препис - т. е. изискването се счита удовлетворено и при представяне само на официално заверен препис /без същият да е придружен от оригинал/. Когато се касае за заверен по реда на чл. 32 ЗА /а не по реда на чл. 591 ГПК/ документ - тогава заместването на оригинала на документа с официално заверен препис по чл. 32 ЗА в хипотезата на чл. 183 ГПК е възможно, единствено ако между страните в процеса няма спор относно съществуването на документа в правния мир, а ответникът е направил оспорване оригинали на документа да съществуват въобще.

Следва да се приемат представените от ищеца документи като писмени доказателства.

Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКАНВА страните към спогодба за уреждане на правния спор, предмет на делото. Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер, а при своевременно постигане на споразумение за доброволно уреждане на спора ще спестят процесуални усилия и съдебни разноски, които често пъти са в значителен размер, надвишаващ цената

на предявените искове.

УКАЗВА на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

ПРИЕМА проект за доклад съобразно обстоятелствената част на определението. **УКАЗВА** на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, в това число и да ангажират доказателствени искания, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените от ищеца с исковата молба документи.

ПРИЛАГА ч.гр.д. № 41487/2023 г., по описа на СРС, 41 състав.

УКАЗВА на ищеца на основание чл. 183, ал. 1 ГПК в насроченото открито съдебно заседание да представи оригиналите или официално заверени преписи от следните документи: свидетелство за преглед от 03.11.2021 г., работна карта от 03.11.2021 г., сервизна поръчка № 19.04.2022 г., свидетелство за преглед от 19.04.2022 г., фактура и документ за плащане от 03.11.2021 г., фактури и документ за плащане от 20.04.2022 г., издадени от фирма ООД.

УКАЗВА на ищеца, че при неоснователно непредставяне на документите в оригинал или официално заверени (от нотариус) преписи същите ще бъдат изключени от доказателствата по делото на основание чл. 183, ал. 1, изр. 2 ГПК.

ОТЛАГА произнасянето по евентуално заявените от ответника оспорвания по чл. 193 ГПК за първото по делото съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждането му в открито съдебно заседание на **16.05.2024 г. от 09:50 часа**, за когато да се призоват страните чрез процесуалните им представители.

Препис от определението да се връчи на страните, ведно с призовките им за насроченото ОСЗ, а на ищеца **ДА СЕ ВРЪЧИ** препис от отговора, подаден от ответника.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____